

عنوان مقاله:

آسیب شناسی بافت فرسوده کرمانشاه و ضرورت بهسازی و نوسازی آن

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و پایداری محیط (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آنا مرادنژاد - استادیار، دانشگاه مازندران

سعید امانپور - استادیار، دانشگاه شهید چمران اهواز

مهناز حسینی سیاه گلی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران

صفیه دامن باغ - دانش آموخته ارشدع دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

اصلاح و احیای مستمر بافت های شهری؛ متناسب با تحولات نظام های شهری لازمه پویایی و حیات شهرهاست. بخشهای فرسوده بافت قدیم شهر کرمانشاه (300 هکتار) که محدوده مرکزی شهر را در بر گرفته است، به شدت با ناهنجاری های شهری هم چون کمبود مسکن مناسب، ترافیک سنگین در خیابان های اصلی، کاهش ایمنی شهری، وجود معضلات اجتماعی و کاهش آسایش روانی روبرو می باشد. براین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی آسیب شناسی کالبدی، و اقتصادی و اجتماعی بافت فرسوده کرمانشاه و ارائه راهکارهایی برای بهبود وضعیت فعلی می باشد. جهت دستیابی به هدف پژوهش از روش توصیفی - تحلیلی استفاده شد. نتایج تحقیق نشان می دهد با وجود اهمیت تاریخی بافت فرسوده این شهر، با مشکلات و مسائل عمده ای د زمینه عملکردهای اقتصادی، اجتماعی و کالبدی مواجه می باشد. از نظر کالبدی، عمر غالب ابنیه بافت بیش از 50 سال بوده و فاقد امکانات زیستی مناسب هستند، نوع دسترسی ها با توجه به عرض بسیار کم معابر و کوچه ها، نه تنها استفاه از اتومبیل را مشکل یا غیر ممکن کرده است بلکه خدمات رسانی و تأمین تأسیسات و خدمات زیربنایی را با مشکل مواجه نموده است، علاوه بر این وجود ساختمان های مخروبه در داخل بافت نیز چهره و بافت را مغشوش کرده و امکان افزایش ناهنجاری ها، آسیب های اجتماعی و بزهکاری را به همراه داشته جمعیت بومی آن را در پی خواهد داشت. بنابراین، ضرورت دارد نسبت به بهسازی و نوسازی بافت قدیم شهر با مشارکت بخش های دولتی، خصوصی و خانوارهای ساکن بافت، اقدامات جدی صورت پذیرد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، آسیب شناسی، بهسازی، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/268249>

